

Butroba tolla pschezo ton Troscht, so je wo mału Kwilu czinieź, da budze liepe, a zwar tak liepe, so nihtu jeho Weſelie wót njecho precz wsacz nebudze. Pſchetoz won ma Krystuffa dla jeneho nadneho Boha, kiž jeho Wortecz je, a jeho do wjeczneho Herbstwa psches Krystuffa ſtajeć chze.

Tak je ſo ton bohi Lazarus teſch troschtowat. Jeho Cizeło je tak Boſoz czwielowata, so je dyrbiat huſto pſchinej wſakacz a ſtonacz. Potom je jemu teſch wjeſzje huſto na Butrobi czeſchko byto, a Woczi ſtejiemu polnej Snyſow ſtafej, so pſchi ſwojej Korofzi je dyrbiat tak wopuschczemy bydz, so ſ Jydzju a ſ Pizjom jeho nihtu neje wobſtaracz chzyl, hacz je ſo tu runje ton bohaty beſbozny Muž wewſchem Bohaſtwi žiwit. Bolito jeho je, wraju ja: pſchetoz moznost neje, so by ſo jena cizlowſka Butroba nad tem ſrudzicz nedyrbiata.

Alle pſcheczizwo temu je ton Troscht wſwojej Butrobi wobkhowat, so je prajit: Ja widžu, so chze je moj Boh w Nebach tak mjecz, tehodla chzu jemu ſ Słuźbi toſamo rad czerpicz. Schak wje, so wjecznie tracz nemoze. Wo mału Kwilu je czinieź, da dyrbi Korofz a wſchitka Czwojela pſheſtacz, a to ſ boznej Pſchemjenenije ſo ſapociecz, so na meſto czaſneho Czerpemja wjecznej Weſelie a Troscht budze. Pſchetoz ja ſchak mam to Sslubenje, so chze mi Boh ſwojeho Syna Krystuffa dla nadny bydz, Rjechi wodacz, Pokleczje wottemne precz wsacz, a Nadzi horjewſacz.

Njech tehodla dze, kajz die. Nerodza Ludzjo womne, a nepopſcheja mi te Ssrotki, kiž Pſam dawaju; da ſo teho troschtuju, so Boh womnje rodzi, a mi njecha do Wjecznostje dacz nuſu tradacz; njech teſch tu Kwilu czerpiu, njech me cziſchczja, ja chzu liepſcheho czaſacz. So pak Lazarus taſke Mnjelje mjel je, a ſo wſwojim Czerpemju tak troschtowat je, pokaze kyrjenemu jeho Meno. Pſchetoz Lazarus je to Hebrejſke Meno Eleazar a rječa tak welje, hačo Boh pomohaj! Tak ſo je ſwoje žylie Dowjerenie na Božu wjecznu Pomoz ſtajit, a niz na Cizlowekow. Kdrubemu pokaze to ton Szeniſ ſtem, dny praji: So je byt neſeny wot tych Jandzelow do Abrahameho Klina. Kotrež niczo druhe neje, dnyli ſo Lazarus ſwoje Dowjerenie na to Sslubenje ſtajit je, kotrež Abrahamej date bje, jako jemu Boh ſlubi, so we jeho Ssymenju wſchitke Schlachty na ſemi dyrbiat žonowane bydz. Taſkeho Sslubenja je ſo Lazarus dzeržat, a teho ſo troschtowat, dy by runje žyl Sswjet jeho ſa ſaklateho Cizloweka dzeržat, dokeli tak hubeny a kudy je; da budze won tolla teho žonowanego Ssymenja wuziwacz, a niz pod Božim Poklecjom, ale pod jeho wjecznej Nady woſtacz. A taſka Wjera je jeho ſkowata, so jako je wumret, czi ſweczni Jandzeljo jeho do Abrahamoweho Klina neſli ſu. Naſch Knes Jeſus Krystus chze tehodla, so bychmy toſame Snamjo ſwjeru wobladali, a derje nawukli. Pſchetoz jeho Rſcheczjanjo dyrbiat ſchak to